

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt XXIX. Pipini dubia Pœnitentia: aut iuconstans.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

*Res in
dubio
manet.*

in medio relinquere. Nam neque ita de me, & historia mea meritis est Happart, ut fidem illi temere abrogandam putem: neque æquum est, eius loci, in quo vixisse Alpaïdem extremis temporibus constet, historiz, voce, & scriptis traditæ, non assentiri. Cum tamen accedere vtrisque nequeam, ut qui diuersa memorent; rem, ut dixi, in medio relinquo.

CAPVT XXIX.

*Pipini dubia Pœnitentia:
aut inconstans.*

*Pipinus
an pœni-
tuert?*

NON omittamus Pipinum, cuius infelix adulterium, & LAMBERTO mortem attulit: & alijs exitij variè causa fuit. Passusne ipse eo nomine est aliquid? & An à flagitio abstinuit, an pœnituit? an pellicem eiecit? an vxorem reuocauit?

Rursus hîc honoris ergo mihi nominandus *D. Boscaerts*, qui eâdem Epistolâ

Epistolâ, paulò prius laudatâ, merito dubitat, rectene in Huberto scripserim, ex Happarto, Pipinum, ab Huberto Episcopo, Româ reduce, grauius increpitum, ac monitum, ut Plectrudem reuocaret, Alpaidem eijceret: agnitâ culpâ, paruiffe: & ut pro scandalo, quod dederat, quadamtenus faceret satis, Ecclesiam vicino loco (*Orpen* uocabulum erat) ædificasse: & Deiparæ Virginis honori, Sanctique Martini, dedicari curasse.

*Videri,
ex Hap-
parto:*

Aduersum hæc, validè (non dicam dolo) disputat *Boscaerts* meus. Ac primum Happarto Authorem opponit, haud paulò grauiorem, & meliorem; S. Marcellinum in vita S. Suiberti, qui eo ipso tempore uiebat, quo ista, quæcumque erant, agebantur. S. igitur Marcellinus, tradit, longo post S. Huberti reditum, tempore, Pipinum cum Alpaidem de Iupiliæ; Plectrudem Coloniz, diuersos habitasse. Quinetiam id

*Non vi-
diri, ex
S. Mar-
cellino.*

temporis, S. Suibertum, & Agilolphum, à Plectrude Coloniâ, ad Pipinum, extremè ægrotantem Iupiliam missos, ab Alpaide fuisse fugatos. Ex quo loco Baronius, Annalium Ecclesię Princeps, rectè se colligere arbitratur, miserum Pipinum, ad obitum vsque, cum pellice perseuerasse.

Hęc sanè (iterum dico, & profiteor) valida, & fere violenta, videntur contra Happartum, asferta, Sed tamen hunc meum Authorem, quoad licebit, tuebor. Maneat igitur S. Marcellino, & veritati suus honos: sed non ideo censeatur Happartus, vel illi, vel isti pugnasse: Conciliemus, in speciem pugnantes, si id fieri potest.

*Conatus
conci-
liandi.*

Nemo inñitias ierit, qui humanã inconstantiam nôrit, per sæpe contingere, vt quis DEO, & Conscientiã urgente, dum scelera sua perpendit, ab ijs abstineat, & vitæ meliori se reddat: atque idem postea, stimu-
lante

lante libibine, ad ingenium, & flagitia pristina redeat, & in eodem luto hæreat. Nota est Principis Apostoli sententia, de cane reuertente ad vomitum, & sue lotâ ad volutabrum luti. Quid si igitur idem fecit Pipinus, & eâ ratione, & S. Marcelini, & Happarti narratio, vtraque vera est, tempore dumtaxat variante? Sanè non video, cur vel Happartum, vel commentaria, quibus vsus est, mendacij arguamus, cum sine oppositæ sententiæ iniuriâ, facili veritate constare possint.

Postremo mihi obiicit cruditissimus *Boscaerts*, veram non videri Happarti historiam de extractâ à Pipino, in Orpen Ecclesiâ, & Monasterio. *Est enim hoc*, inquit, *contra Historias Ecclesiæ Orpensis, quæ habent, ibi Ecclesiâ Monasteriumque excitata, tempore Childerici Regis Francorum, defuncti anno sexcentesimo, sexagesimo*

De Ecclesiâ Orpensi.

Septimo: ac paulò post, circa annum septingentesimum, Adiliam Abbatissam factam, illud ipsum Monasterium, ex Monte, in quo situm erat, infra Montem, in eodem pago, commodioris habitationis ergò, transtulisse, Ecclesiamque S. Martino dedicasse. Et addit: Idem continet antiquus liber vite S. Adiliae, qui in eadem Ecclesiâ servatur.

Multum te amo, mi Boscaerts de diligentia istâ tuâ: velim tu quoque meam ingenuitatem: quâ neque malignè tuâ obiecta dissimulanda iudicauis; neque meam, aut Happarti opinionem perniciousiter tuendam: quorum neutrum liberalis ingenij esse puto. Permite tamen, pro tuâ humanitate, ad hæc tibi respondeam bifariam. Primum, vt antè de Alpaide, exustâ, aut non exustâ dixi: hîc quoque dixerim, ambigi posse, Orpianæ Chartæ fideliores sint, an Happarti: tum, fieri potuisse, vt quemadmodum Adilia, iuxta tuas Historias, Partenonem illum rectè dicatur

dicatur

dicatur ædificasse, quia transtulit; ita *De hác*
 non malè Pipinus eiusdem extru- *quoque*
 ctor dicatur, quia fortassis, vel Ec. *non li-*
 clesiam, vel domum, splendidiore *quere,*
 opere ornauit: aut, quod de Princi-
 pe procliuè est credere, magnificen-
 tius dotauit. Sed in re dubiâ, vincat
 Veritas, quæ utique certa est, etsi no-
 bis dubia, aut ignota.

CAPVT XXX.

Corporis S. LAMBERTI Translatio.

OBSERVATVM sæpe est, Sanctos,
 qui animo cū Christo regnant,
 corporis sui rationè haberi voluisse
 à Mortalibus. Hinc frequentes, co-
 rum admonitu, ossium, quas voca-
 mus *Elevationes & Trāslationes*. Eam
 curam historiæ obseruarunt, etiam
 in LAMBERTO nostro.

Ostendit ipse se in quiete multis
 pijs hominibus; ijs maximè, qui Sa-
 cerdotalis ordinis essent: quibus si-
 gnificauit